

digheder som part, interesseret i sagens udfald, slægtskab og forudgående deltagelse i sagsbehandling, der medfører inhabilitet. Derudover kan øvrige omstændigheder, som er egnet til at rejse tvivl om fuldstændig upartiskhed, bevirke inhabilitet.

De generelle regler om inhabilitet i forvaltningslovens kap. 2 følger samme linje som retsplejelovens kap. 5. Fælles for de to regelsæt er endvidere, at reglerne retter sig mod den, der træffer en eller anden form for afgørelse i en sag.

Forvaltningslovens § 3, stk. 2, fremhæver i den forbindelse, at interessens karakter og styrke eller den på gældendes funktion i forbindelse med sagsbehandlingen indgår i vurderingen af, om der må antages at være fare for, at afgørelsen i sagen bliver påvirket af uvedkommende hensyn.«

Politimesteren har vedrørende den konkrete sag bl.a. oplyst, at en ransagning efter retsplejelovens regler om ransagning hos sigtede personer uden retskendelse blev foretaget i tidsrummet fra kl. 14.22 til kl. 16.13 på den sigtedes adresse, efter at to tilfældigt udvalgte personer fra gaden var blevet tilkaldt som vidner. Ransagning blev i øvrigt overværet af spørgeren.

Politimesteren har endvidere oplyst, at der i tidsrummet mellem kl. 16.50 og kl. 17.30 tillige blev foretaget ransagning hos sigtedes kæreste, efter at to tilfældige naboer var blevet tilkaldt som ransagningsvidner.

Statsadvokaten i Sønderborg har til brug for besvarelsen oplyst, at Politimesteren i Esbjerg den 12. september 1995 indgav beretning om den foretagne ransagning til byretten i Esbjerg. Den 18. oktober 1995 afholdtes retsmøde herom. Advokat Bjørst mødte for de implicerede. Byretten afsagde kendelse, hvorefter den hos sigtede foretagne ransagning fandtes i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens § 797, stk. 2, nr. 2. Den anden ransagning blev fundet i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens § 795 og § 797, stk. 2, nr. 2.

Rigsadvokaten har henholdt sig til det af Politimesteren og Statsadvokaten anførte.

Efter de af Statsadvokaten nævnte regler kan der under nærmere angivne betingelser foretages ransagning hos sigtede og andre uden retskendelse, når der er øjensynlig fare for, at øjemedet med ransagningen ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes.

Formålet med tilkaldelsen af vidner er at yde den, hos hvem ransagningen foretages, en

beskyttelse, ved at to uvildige personer kan overvære undersøgelsen. Spørgsmålet om, hvorvidt de pågældende er uvildige, må afgøres af politiet efter en konkret vurdering på grundlag af de oplysninger, der foreligger ved ransagningen.

Politimesteren har i den forbindelse vedrørende den konkrete sag oplyst, at de pågældende ransagningsvidner ikke politiet bekendt havde tilknytning til efterforskningen af de nævnte hærværksforhold.

Det kan i øvrigt oplyses, at spørgsmålet om tilstedeværelse af vidner i forbindelse med ransagning er behandlet i Strafferetsplejeudvalgets betænkning nr. 1159/1989 om ransagning under efterforskning. I betænkningen foreslås det bl.a., at der gives den, hos hvem ransagning foretages, adgang til at udpege et vidne, der kan være til stede under ransagningen, hvis det kan ske uden skade for efterforskningen.

Lovforslag på grundlag af denne betænkning forventes fremsat i foråret 1996.

Spm. nr. S 808

Til justitsministeren (18/12 95) af:

Peter Hansen-Nord (V):

»Er det uden betydning for fordelingen af omkostningerne på el og varme leveret fra elværksejede anlæg, når det i bemærkningerne til § 9 a, stk. 1, i forslag til lov om ændring af lov om elforsyning. (Afregning af elektricitet fra decentrale kraftvarmeværker m.v.) oplyses, at »Principperne gælder dog også, når omkostningerne ved elværksejede anlæg af den her omhandlede art skal indregnes i elprisen«, og hvilken betydning har bemærkningen i benægtende fald?«

Foreløbigt svar (9/1 93)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Miljø- og Energiministeriet om en udtalelse. Jeg vil vende tilbage til sagen, når Miljø- og Energiministeriets udtalelse foreligger.